

det låter tänka sig, att de ångor, som spridas från blommande växter, icke blott, såsom vi pläga anse det, endast för våra luktorganer förkläda i atmosfären för hand varande illaluktande ämnen, utan äfven i sjelfva verket till någon del förstöra i luften inblandade skadliga föreningar.

I de få försök, jag här ofvan anført, har det Jodkalium, som begagnats, naturligtvis varit med omsorg pröfvadt på ämnen, som kunnat inverka störande, och vid försöken har en remsa af samma Jodkaliumpapper, som befunnits i flaskan, alltid till jämförelse varit placeradt jemte och utanföre densamma. Det har då visat sig, hvilket för öfrigt ingalunda är något nytt, att detta utanföre varande papper alltid lidit någon, om än ringa, färgförändring. Att denna färgförändring härrör af luftens konstanta, ehuru ringa, ozonhalt, är tillräckligt bekant.

Med stöd af det förut anförda synes det, som man kunde äga skäl att förmoda en i atmosfären varande ständig och öfverallt närvarande källa till frambringande af dessa svaga spår af ozon, uti de organiska dammpartiklar, som alltid finnas i större eller mindre mängd fördelade i luften, och hvilka, när de bestrålas af solen, naturligtvis böra utöfva kvalitativt alldeles samma verkningar, som ett i en flaskas med atmosfärisk luft inneslutet organiskt ämne.

För denna förmodan torde jag kanhända, ehuru öfverantropig, hafva vunnit en bekräftelse i det visserligen ytterst ringa men konstanta, minus i syrehalt, som jag funnit uti en mängd prof af atmosfärisk luft, tagna här i Stockholm för 8, 7 och 6 år sedan af framl. Öfver-Direktör WALLMARK, och sedan denna tid förvarade uti tillsmälta glaströr.

På dessa luftprof får jag, då ännu en del af analyserna återstår att göras, först vid ett följande tillfälle fästa K. Vetenskaps-Akademiens uppmärksamhet.»

Svenska Små-Ichneumonernas familjer och släkten. —

Hr BOHEMAN inlemnade, under förestående titel en af Professor

A. G. DAHLBOM författad afhandling:

»Små-Ichneumoner kallas de Hymenoptera som sakna cubitalfält i sina vingar och hvilkas metanotum icke är areoleradt. De kunna indelas i följande familjer eller grupper, nemligen:

1. *Psilus*-artade små-ichneumoner, *Psilidae* nob., med raka antenner, långa antennskaft (som äro längre än 3:dje antennleden); antingen platt eller spolförmig bakkropp med tubulerad anus och räffladt skaft, klubblika låar, och vingarne antingen åderlösa eller försedde med både ådror och fält.

Inom de una familj eger Sveriges Fauna 2 släkten, neml.:

Gen. *Diapria* LATR. Hufvudet långt cylindriskt, inunder vid bröstet draget bakut i form af ett litet näbb; hjessan lång, plattkullrig, framtill på tvärs bågformigt urringad och på ömse sidor försedd med ett framstående hornlikt utskott; punktögonen mycket stora, ligga straxt bakom urringningen; ansigtets knöl framför antennerna skarpkantad. Vingarne sakna både ådror och fält.

(Ex. *Diapria elegans* LATR. *Psilus* JUR.)

Gen. *Psilus* JUR. Hufvudet klotformigt med mycket små ögon; pannknölen slät (okantad). Vingarne alltid försedde med kostal- och postkostal-ådror; stundom finnas både radial och tvär-ådror.

2. *Codrin*er, *Codrinidae* nob., med utsträckta antenner, korta antennskaft, spolförmig bakkropp med tubulerad anus, klubblika låar. Vingarne, när de finnas, alltid försedde med 1 costal- och 1 radialfält.

Hit hörer blott:

Gen. *Codrus* JUR. (= *Proctotrupes* LATR.)

3. *Mutill*-artade små-ichneumoner, *Heloridae* nob., med utsträckta antenner, korta eller medelmåttiga antennskaft, tjock, ägglik och skaftad bakkropp med räffladt skaft och nedböjd trubbig anus samt spolförmiga låar. Vingarne ha radialfält och flere basalfält.

Gen. *Agonophorus* nob. Kroppen nästan liten eller medelmåttig. Hufvudet (rundadt) med små eller medelmåttiga punktögon. Antennskaftet längre än 3:dje leden. Bakkroppen kort, skaftad. Framvingen medelmåttig, lancettlik, med ett stort medianfält, men saknar stigma.

Gen. *Helorus* LATR. Kroppen stor. Hufvudet rundadt med stora punktögon. Antennskaftet kortare än 3:dje leden. Abdomen långt skaftad. Framvingen stor halfcirkelförmig med stort groft stigma; medianfalten 2, det inre medelmåttigt eller stort, det yttre litet triangelförmigt. *Hel. ater* JUR.

Öfvers. af K. Vet.-Akad. Förh., d. 14 October 1857.

4. *Plattbukade små-ichneumoner, Sparasionidae nob.*, med brutna eller ock s. k. *armbågade* antenner som sitta vid munnen, platt abdomen, klubblika låar och inga fullständiga fält i vingarne.

Gen. *Platygaster* LATR. Hufvudets periferi rundad, främre ytan lodrät eller plattkullrig. Antennerna i hvilat bildande 2 vinklar. Abdomen oval, platt längsträckt, vidhängande eller skafstad. Vingarne rikt fjunfransade, sakna både ådror och fält.

Detta släkte innefattar flere grupper, till hvilka äfven Scelio hör.

Gen. *Teleas* L. TR. Hufvudet rundadt, dess främre lodräta yta plattkullrig, antennsträngarne bilda blott en vinkel emot skafstet. Abdomen kort, platt, rundad med kort skaft. Låren korta, mycket tjocka, spolförmiga. Vingarne ha tydlig costalådra, som slutar just der stigma skulle ligga, men stigma saknas, och i ådrans ända utlöper en liten sned och kort hake, som är begynnelsen till en ramulus radialis.

Gen. *Sparasion* LATR. Hufvudet rundadt kubiskt, hjessan framtill på tvären skarpkantad. Bakryggen har skarpa utstående bakhörn. Abdomen elliptisk, vidhängande. Fötterna långa, spensliga springfötter. Framvingen har fast medianådra; vid dess ända ligger en kort grof ådergaffel, hvars ena gren genast upphör och utgör början till den delen af costalådran, som utvändigt skulle begränsa radialfältet; den andra ramulus (internus), hvilken ock upphör genast, utgör transverso-radialådran från hvilken utgår ett blindt spår till radialådra, men något fullständigt radialfält finnes naturligtvis icke. *Sp. carinatum* LATR.

5. *Tjockmärkta små-ichneumoner, eller Ceraphrontidae nob.*, med brutna och stundom armbågade antenner, platt eller plattkullrig bak kropp och medelmåttiga springfötter. Vingarne ha fast medianådra, ovanligt stort och groft vingmärke samt temligen grof ramulus interno-radialis, men inga fält. Blott hos ett enda släkte saknas vingar.

Gen. *Microps* HAL. Kroppen liten, obevingad. Hufvudet halfklotlikt med mycket små ögon. Thorax oansenlig, smal balförmig, smalare än hufvudet; prothorax upptager halfva thorax; mesothorax förkrympt, endast antydd genom 2 efter hvarandra liggande mycket små tvärplåtar; metathorax utgör en liten tvärring som är hälften kortare än pronotum. Bakkroppen äggformig, tjock och längre än både hufvud och thorax tillsammans.

Gen. *Telospilus* nob. Kroppen liten bevingad med liniesmala, mycket korta vingar, som icke äro längre än thorax, hvilken är fullständigt utbildad. Antennerna medelmåttiga, armbågade. Fötterna medelmåttiga springfötter. Vingmärket är beläget i yttersta ändan af vingarne. Bakkroppen äggrund med kullrig buk och något platt rygg.

Gen. *Megaspilus* WESTW. Kroppen medelmåttig eller liten och bevingad. Ögon, antenner, thorax och fötter såsom hos *Telospilus*. Pannan och metanotum släta och obeväpnade. Vingarne medelmåttiga med ett stort, antingen kägelformigt eller halfcirkelformigt märke, som ligger vid början af vingens sista tredjedel och från hvilket märke utlöper en fin, sned eller båg-böjd, kort eller lång ramulus interno-radialis.

Innefattar 3 grupper eller subgenera, nemligen:

- A. (*Conostigmus* nob.) Vingmärket koniskt, med lång båg-böjd ramulus. Antennerna enkla.
- B. (*Calliceras* NEES) Vingmärket ovalt med lång båg-böjd ramulus. ♂ antenner greniga.
- C. (*Megaspilus* WESTW.) Märket halfcirkelformigt med kort, sned ramulus. Antennerna enkla.

Gen. *Ceraphron* JUR. Kroppen nästan stor, bevingad. Ögonen medelmåttiga. Pannan har en mindre, oansenlig tvärkant, under hvilken antennerna, som äro längre än hufvud och thorax tillsammans, sitta. Postscutellum beväpnad med en kort, sned, tvåspetsad torne. Fötterna såsom hos *Megaspilus*. Vingmärket koniskt med grof, lång och rak ramulus.

Spheex-artade små-ichneumoner, eller *Dryinidae* HAL., med utsträckta eller halfknäade antenner, två- tre fullständiga basalfält, ett tydligt och hos somliga stort stigma samt medelmåttig eller lång ramulus interno-radialis.

Gen. *Bethylus* LATR. Hufvudet långt, ovalt, plattkullrigt (likt en myras), med medelmåttiga ögon, och korta raka antenner som sitta vid munnen. Thorax lång, något smal, rektangel-formig. Abdomen platt, oval, kort skaftad. Vingarne, som ej räcka till anus, hafva 3 fullständiga basalfält, det yttersta minst, det mellersta störst, ett litet cirkelrunt stigma och en lång båg-böjd ramulus.

Gen. *Dryinus* LATR. Hufvudet hemisferiskt med medelmåttiga, nästan knäade antenner, stor cylindriskt äggformig thorax och liten äggrund plattkullrig bakkropp, som antingen är adherent eller ytterst kortskaftad. Framvingen har 3 lika långa basalfält, stort stigma, bågformig radial-ådra samt bleka eller blindspår till kubital- och diskoidal-ådror. Framfötterna hos somliga enkla (*Aphelopus* DALM.), hos andra *honor* försedde med stora fällkniflika klor, af hvilka den inre är hopväxt antingen med 5:te tarsleden (= *Anteon* LATR., *Dryinus* LATR.) eller med både 4:de och 5:te tarslederna (= *Chelogyne* HAL., *Dryinus* CURT.); — men emedan denna tarsal-armatur endast tillhör ena könet och saknas hos det andra, neml. hos hankönet, hvars alla individer både hos *Aphelopus*, *Anteon* och *Chelogyne* äro lika, så kan man icke derpå bygga några karakterer för de särskilda Genera som åtskilliga författare antagit, och fördenskull ha vi trott det vara riktigast att återställa

det gamla Genus Dryinus, och hafva i detta fall äfven NEES VON ESENBECKS auktoritet för oss.

Gen. *Gonatopus* LJUNGH. Kroppen lång, smal, obevingad. Hufvudet stort hjertlikt, på hjessan urringadt, liknande de stora myrornas. Ögonen. mycket stora, upptaga hufvudets hela sidor. Thorax lång, smal, sammansatt liksom af 2 ägglika knölar, af hvilka den främste utgöres af prothorax och den bakre af metathorax, hvilka båda förenas medelst den utbildade och mycket hopdragna mesothorax såsom genom en mycket smal mellanlänk. Framhösterna och framlåren mycket stora, koniska, framhöstlederna och framtibierna långa och smala, framklorna såsom hos Anteon-gruppen inom Dryinus.

7. *Fyr-tarsledade små-ichneumoner*, eller *Entedontidæ* nob., med korta brutna 7 - 9-ledade antenner och fyraledade tarser.

Sect. 1. Med 2 sporrar på bakbenen.

Gen. *Microplectron* nob. Kroppen smärt, långsträckt med långspetsad anus. Bakbenens sporrar mikroskopiska. Antennerna monilierade och i ändan trubbiga.

Gen. *Telegraphus* RATZEB. Kroppen lika beskaffad som hos *Microplectron*, Antennerna grofva, komprimerade, i ändan spetsiga.

Gen. *Diplectron* nob. (an *Euplectron* WESTW.). Kroppen undersättsig. Bakkroppen platt, kretsrund med trubbig anus. Bakbenens båda sporrar mycket stora och långa, men den ene mycket längre än den andre.

Sect. 2. Med blott en enda sporre på hvarje tibia.

Gen. *Entedon* nob. Kroppen i form och storlek varierande. Tibiernas sporrar alltid enkla, så att på hvarje tibia finnes blott en enda sporre. Antennerna 8—9-ledade.

Detta Genus har följande grupper eller subgenera, neml.:

Subgen. 1. *Elachestus* DALM.: Bakkroppen skäftad.

Subgen. 2. *Entedon* DALM.: Antennerna enkla. Auxiliar-ådran och den oskäftade bakkroppen normala.

Sect. 1. Med ovanligt kort, nästan knapplik ramulus radialis i framvingen.

Sect. 2. Framvingens ramulus radialis medelmåttig eller lång.

Subgen. 3. *Pachyneuron* WESTW. Auxiliar-ådran ovanligt grof och tjock.

Subgen. 4. *Eulophus* DALM. Hannens antennsträngar greniga liksom hos *Cladius*.

Subgen. 5. *Geniocerus* nob. Hannarnes antennsträngar besatte med borst eller liksom skäggiga (= *Geniocerus* RATZEB.); honornas antenner något håriga, deras anus spjutlikt långspetsad (= *Lonchentedon* RATZEB.).

Subgen. 6. *Enetoma* nob. Antennerna 9-ledade.

8. *Bröstsköldade små-ichneumoner*, eller *Encyrtidae* WALK., med brutna antenner, stora mellanbröstsköldar, grofva mellantarser och en väldig sporre vid vardera mellanbenet.

Hit höra 7—8 släkten, neml.:

(Gen. *Lonchocerus* nob. Antennerna korta, ovanligt bredt bladformigt hoptryckta. Abdomen äggformig. Kroppen obevingad.)

Gen. *Eupelmus* DALM. Kroppen långsträckt (obevingad inom vår Fauna). Antennerna långa, trådformiga. Dorsulum konkavradt. Abdomen oval, äggläggare tydligen utsträckt.

Gen. *Copidosoma* RATZEB. Kroppen lång, smal, bevingad. Antennerna långa, trådformiga. Abdomen hoptryckt, kniflik. Radial-ådran (ramulus radialis) kort, rak, mot ändan tilltjocknad.

Gen. *Chorcus* WESTW. Kroppen liten, obevingad med quadratisk plattkullrig thorax; sannolikt blott honindivider till ännu obekanta hannar).

Gen. *Coccophagus* WESTW. Kroppen liten, bevingad. Antennerna korta, 8-ledade, med tjocka spollformiga strängar. Vingarne sakna ramulus radialis, men i dess ställe sitter en liten knapplik åderknöl vid insidan af auxiliar-ådraus ända.

Gen. *Eusemion* nob. Kroppen liten, bevingad. Antennerna korta, fäladade, mycket bredt bladformigt hoptryckta. Vingarnes ramulus radialis normal. Abdomen äggformig, skaftad. Måne *Lonchocerus* icke är en Sectio aptera af detta genus?

Gen. *Stenocera* CURT. Kroppen bevingad, smärt, långsträckt, med långa, smala, trådformiga antenner och långa, smala fötter. Vingarne sakna stigma, radialgrenen är betydligt aflägsnad från juncturens begynnelse.

Gen. *Encyrtus* AUCTOR. Kroppen dels bevingad, dels obevingad, till storlek och form omvexlande. Antennerna enkla, minst 10-ledade. Vingarne hafva alltid stigma, ehuru mer eller mindre fullständigt, ramulus radialis utgår ur juncturens begynnelse. *Encyrtus*-arterna förete flere olika typer, som gifva oss anledning att för artbestämningens underlättande antaga åtminstone 4 grupper eller subgenera, neml.:

Subgen. *Ageniaspis* nob. Skutellen naken (utan hårtofs; bakbenen raka, radialgrenen kort). Antennskäftet långt och smalt.

Subgen. *Euscapus* nob. (Skutellen utan hårtofs. Bakbenen raka. Radialgrenen kort.) Antennskäftet kort, bredt, bladlikt hoptryckt, triangelformigt.

Subgen. *Encyrtus* nob. Skutellen med hårtofs. Bakbenen bågformiga. Radialgrenen lång och radialfältet till följe deraf nära komplett.

Subgen. *Trimorphocerus* nob. Kroppen medelmåttig, tjock med stor quadratisk och gropig thorax; ovanligt kort och blank bakkropp, hvilken är lika kort som det graverade hufvudet.

Skutellen, fötterna och vingarne lika beskaffade som hos Subgen. *Ageniaspis*. Antennerna 10-ledade, högst märkvärdigt bildade: skaftet jemnsnalt, komprimeradt, i båda ändar attenuerad, så långt som framtassen och så tjockt som frambenet, upptagande ungefär $\frac{1}{3}$ af hela antennlängden; — de nästefterföljande 8 lederna, hvilka utgöra liksom ett särskilt stycke för sig, ungefär så långt som skaftet, äro mycket korta, icke hoptryckta utan bågrika eller strutlika och till en del inpassade i hvarandra; 10:de leden utgör antennens 3:dje parti, är längre än skaftet, lika lång och lika tjock som framläret, men hoptryckt, svagt bågböjd och i ändan inifrån och utåt snedt nedåt trunkerad.

9. *Hak-ådrade små-ichneumoner*, eller *Torymidae* WALK., med brutna antenner och en ytterst kort radialgren, som ofta är hakformig. Hit höra:

Gen. *Sciatheras* RATZB. Antennskaften medelmåttiga, strängarne grofva, nästan monilierade. Kroppen långsträckt, nästan cylindrisk. Abdomen vidhängande med kort och tjockt, cylindriskt, horisontelt utsträckt äggläggningsrör. Vid junkturens begynnelse ofvanpå framvingarne finnes en tvärrad af upprättstående borsthår, som bilda en uppvänd borste. Båda radialgrenarne äro ovanligt korta, jemnsnala, bilda i ändan af junkturådran en mycket liten tjuga.

Gen. *Spalangia* LATR. Kroppen långsträckt, smärt med smala antenner, hvilas skaft äro mycket långa, strängarne mot ändan tilltjocknade, de mellanliggande lederna perfolierade. Thorax lång, smal. Bakkroppen kortare än thorax, oval, skaftad, med mycket kort, smal, spetsig och horisontelt utsträckt äggläggare. Vingarne (sakna borste): junkturådrans ända är liksom hos *Sciatheras* slutad med en tjuga, men den inre ramulen är i ändan förtjockad och hakformig.

Gen. *Periglyphus* BOHN. Kroppen tjock och kort. Antennerna medelmåttiga, cylindriska, med tätt hopsittande leder. Thorax kort och tjock. Bakkroppen vidhängande, tjock och kagellik med spetsig anus; nedanför de mellersta dorsalsegmenternas basalkant finnes en tvärrad af liggande halfupphöjda, triangelformiga taggar, och i dessas vinklar finnes vanligen en grop, så att groparne äro lika många som taggarne. Benen ha långa sporrar, som på bakbenen äro dubbla (såsom hos Gen. *Diplectron*). Framvingarnes inre radialgren är kort och krökt.

Gen. *Torymus* DALMN. Kroppen robust, antennerna medelmåttiga, strängarne spolförmigt cylindriska med aproximerade leder, stundom äro strängarnes ändar förtjockade. Thorax tjock, äggformig. Bakkroppen prismatiskt ägglik, med plattkullrig ögraverad eller slät rygg; ♀ anus försedd med ett långt cylindriskt, borstlikt, horisontelt utstående äggläggningsrör. Bakhöfterna mycket stora; baklären ganska tjocka; benens sporrar sådana som blifvit nämnda hos *Periglyphus*. Radial-ådran bildar

en kort, tjock och bågböjd hake, som vanligen ligger tätt in-
till kostal-ådran.

10. *Spolmärkta små-ichneumoner*, eller *Eurytomidæ* WALCK. Antennerna brutna med minst 10-ledade antennsträngar. Vingarne försedde med stort, tydligt stigma. Den inre radialgrenen lång eller medelmåttig, snedt rak (ej hakformig).

Gen. *Pteromalodes* nob. Kroppen liten, *Pteromalus*-artad. Thorax oval, obetydligt chagrinerad. Abdomen vidhängande, elliptiskt, utan någon utdragen stjärt, ryggen plattkullrig eller insänkt. Vingmärket spolformigt med lång smal, bågböjd (inre) radialgren.

Gen. *Megastigmus* DALMN. Kroppen stor. Thorax oval, obetydligt chagrinerad. Bakkroppen (abdomen) vidhängande, antingen elliptisk eller prismatiskt oval, i sednare fallet utlöper anus hos ♀ från ryggvidan i en liten spetsig stjärt liksom hos vissa *Pteromaler*. Vingmärket rectangelformigt, inre radialgrenen snedt rak, slutar i en tretandad eller trehörig knöl.

Gen. *Decatoma* SPIN. Kroppen *Eurytom*-artad. Thorax framtill trunkerad. Framryggen transverso-quadratisk. Hjässan och thoraxryggen nättlik graverade med runda maskor, liksom hos vissa *Chrysides*. Bakkroppen hoptryckt, linsformig och skaftad, såsom hos de bäst utbildade *Eurytomæ*; analstiftet snedt uppstående hos ♀. Vingmärket triangelformigt, med nästan likadana inre ramulus radialis som hos *Megastigmus*.

Gen. *Eurytoma* ILLIG. Kroppen undersättsig med tjock och framtill trunkerad thorax, hvars yta är groft graverad och liksom grymig; pronotum bredt, kvadratisk. Hannens antenner merendels knutiga och kranshåriga. Bakkroppen skaftad, mer och mindre hoptryckt, antingen linsformig eller äggformig, sällan spolformig. Fötterna något korta, starka, med något tjocka låår. Framvingens junkturådra något tjock, bildar en slags antydning till stigma (som är stort och utbildadt hos *Pteromalodes* och *Megastigmus*). Radialgrenen något grof, en liten smula bågböjd med tjock ända.

11. *Pteromaliner* DALMN. p., eller *Pteromalidæ* WALCK., med brutna antenner, femledade tarser, och vingar utan stigma.

1:a Gruppen: Bakkroppen kort skaftad = *Chrysolampidæ* nob.

Gen. *Cycloneuron* nob. Thorax smärt. Pronotum cylindriskt. Bakkroppen äggformig; *honans* äggläggare borstlik såsom hos *Torymus*, till hvilket släkte *Cycloneuron*-arterna oriktigtvis blifvit räknade, men bågförmigt böjd uppåt, då den deremot hos *Torymerna* är alldeles rak. Radial-ådran utgöres af en mycket stor, platt, mer och mindre rundad knöl, som med en kort och fin stjälk hänger vid ändan af junkturådran.

Gen. *Notopodion* nob. Kroppen liten, *Pteromalisk* med monilierade antenner, som hos ♀ mot ändan äro tjockare. Thorax äggformig. Bakkroppen oval, plattkullrig, med kort och tjockt

skaft som är fästadt på ryggen af metathorax och hvarigenom detta släkte påminner om *Evaniales* LATR. Fötterna korta och spensliga liksom hos de små *Pteromalerna*. Radial-ådergrenen snedt rak slutar med en knöl.

Gen. *Chrysolampus* NEES VON ES. Kroppen liten eller medelmåttig, hos somliga stor, tjock och undersättsig med oval thorax. Abdomen kort, prismatiskt äggformig, mycket kortskaftad, skaftet fästadt vid nedre bakre kanten af metathorax emellan bakhöfterna. Radialgrenen olika hos olika afdelningar.

2:a Gruppen: Bakkroppen oskaftad = *Pteromalidæ* propr.

Gen. *Pteromalus* SVED. p. Kroppens 3 hufvudstycken (caput, thorax, abdomen) proportionerliga. Radialgrenen något lång och rak, slutar i en slät eller kantig mer och mindre tjock knöl eller knopp.

Gen. *Cleonymus* LATR. Lik *Pteromalus*, men radialgrenen liknar en lång krökt hake.

Gen. *Caratomus* BOHN. Kroppens hufvudstycken oproportionerliga: hufvudet ovanligt stort, transverselt kubiskt, urhålkadt både framtill och baktill samt bredare än thorax, och framtill vid vardera ögat 2-tandadt. Antennerna smala, klubblika. Thorax oval, medelmåttig. Abdomen mycket liten sitter som en knapp fast bakvid thorax. Radialgrenen kort bågbojd med trubbig ända.

Gen. *Perilampus* LATR. Kroppen tjock och klumpig. Hufvudet stort, rundadt, baktill och framtill något urhålkadt; antenskäften tjocka, tapplika. Thorax tjock med stor uppsvölld skutell. Abdomen kort, tjock, triangelformig, konisk med blank yta. Radialgrenen kort, nästan vinkelrät, slutar med rund knapp.

12. *Lårsteklar*, eller *Chalcididæ* WALCK., med stor eller medelmåttig kropp, ovanligt tjocka baklår, passande för språng eller hoppande rörelser (såsom hos *Haltica*) och bakbenen bågbojda efter lårens undre kullrighet.

Pronoti bakkant hos somliga rakt transversel, hos andra bågformigt urringad. Framvingarnes ramulus radialis mycket kort, lineär, knapplik, triangelformig eller hjertlik; hos släktena *Hookeria* och *Haltichella* är den så kort, att man i hast skulle kunna tro att den saknas. Bakkroppen medelmåttig eller liten, äggformig eller klotformig, något litet komprimerad, med kägelformig eller lancettlik anus utan något ägglägningsrör. Antennerna 11—12-ledade. Mandiblerna vid ena eller andra kroppsidan olika tandade, den ena 2-tandad, den andra 3-tandad. Underläppen hel eller knappt urbräddad. Maxillarpalpernas näst sista led kortare än den föregående.

1:a Gruppen: Bakkroppen (adherent och) oskaftad.

A. Antennerna fästade vid munnen. Pronoti bakkant transversel.

Gen.

Gen. *Hookeria* LAPORTE. Junktur-ådrans *) yttre ända gaffelformig, den inre ramulus (radialis) mycket liten, lineär, något krökt och trubbig. Baklårens undre kant osågad, men försedd med en eller annan liten vinkelformig knöl. Skutellen baktill vid centrum väpnad med 2 nästan cylindriska, punkterade, trubbiga och nästan vågräta tornar.

Gen. *Haltichella* SPIN. Junktur-ådran bågböjd, i ändan enkel utan både yttre och inre ramulus. Baklårens undre kant emellan den inre knölen och knävecket tätt mikroskopiskt sågtandad. Skutellens bakkant vid centrum utdragen till en sned transverselt rektangelformig flik, som ofvanpå är något litet konkaverad och i spetskanten något urringad.

B. Antennerna fästade nära eller litet nedanför ansigtets midt. Pronoti bakkant bågformigt urringad.

Gen. *Brachymeria* WESTW. Junktur-ådrans yttre ända gaffelformig, båda ramuli tydliga, den yttre smal och dubbelt längre än den inre, som vid basen är smal och i ändan tjock samt antingen trunkerad eller urringad. Skutellen i det närmaste lika danad som hos *Haltichella*. Baklårens undre sida glest och groft sågtandad.

2:a Gruppen: Bakkroppen skaftad med tjockt ojemnt cylindriskt skaft. (Pronoti bakkant bågformigt urringad. Antennerna fästade såsom hos *Brachymeria*, skutellen ock i det närmaste lika danad som hos sistnämnda släkte.)

Gen. *Eucharis* LATR. 1:a och 3:e antennlederna långa. Baklåren tandlösa.

Gen. *Chalcis* FABR. p. Antennsträngens 3:e led nära hälften kortare än den första. Baklårens undre sida glest och groft sågtandad.

Nära intill Chalcididerna sluter sig en familj som, ehuru icke tillhörande vår fauna, vi dock för sammanhangets skull icke torde böra underlåta att nämna, emedan dess kroppsform mest liknar Chalcidernas; dess vingar vikas liksom getingarnes och således bildar den en föreningslänk emellan båda, men genom sin på ryggen liggande äggläggare afviker den betydligt ifrån alla andra, nemligen:

Leucospidae nob. Framvingens hinna är i hvilat boplagd i veck på längden liksom hos *Vespa* L. Ramulus radialis är betydligt

*) Termen *junktur-ådra* begagnas uti Prof. RATZBURGS »Forst-Ichneumonien» för att utmärka det åderstycke (i framvingen) som vanligen utgör en förenig af kostal- och auxiliar-ådrorna. (Understundom, när ingen kostal-ådra finnes, är den blott auxiliar-ådrans förtjockade ända.)

längre än hos Chalcididerna och till formen gaffellik; från gaffelns båda grenar utlöper en åderskugga, den ena är ett utkast till radial-ådran, den andra till kubital-ådran. Pronotum är ganska stort och bredt samt transverselt rectangelformigt med rak bakkant. Bakkroppen stor, bredt vidhängande, halfcyindriskt äggformig, mot anus tjockare och afrundad. Honans borstlika borrh (äggläggningsrör) är långt och böjer sig ifrån buksidan upp öfver anus och sedan tillbaka utefter hela ryggen; det upptages uti en öppen ränna allt igenom och hvilar med spetsen uti en fördjupning på thorax. Baklåren äro utomordentligt tjocka, klotlikt äggformiga och således lämpliga till starka hopp eller språng. Antennerna 12—13-ledade. Mandiblerna 2-tandade, den nedre tanden bredast. Underläppen långsträckt, i spetsen temligen djupt urringad. Maxillarpalpernas 2:dra och 3:dje leder lika stora. Hakan i ändan 3-tandad, mellantanden urnupen. Hit hörer blott det enda .

Gen. *Leucospis* FABR., som har 2 Europeiska species, neml.:

L. dorsigera och

L. gigas.»
